

Bệnh tình cô gái ngày một nặng, bà con xóm giềng thường xì xào, xa lánh vì họ sợ bị lây. Cha mẹ cô gái thấy vậy đành dựng một căn nhà nhỏ cách xa làng để cho con gái ở. Thỉnh thoảng chỉ có cô hầu gái tiếp tế gạo, muối cho cô chủ.

Một đêm mưa gió nọ, cô gái chợt nghe có tiếng gõ cửa. Và tiếng một chàng trai nói vọng vào:

- Tôi họ Trần, là học trò đi thi, không may lỡ độ đường, lại bị mưa ướt hết cả! Xin gia chủ thương tình cho tôi trú tạm, đợi trời sáng tôi sẽ đi ngay!

Thấy khách xưng là học trò, giọng lại cầu khẩn, cô gái động lòng thương bèn mở cửa mời vào.

